

maatte være rimelig Udsigt til at vinde Sagen, eller at den ialtfald ikke maa være haabløs, og jeg tror ikke godt, at det lader sig gjøre at opstille nogen anden Regel. Det maa jo være en Autoritet forskjellig fra den Ansøgende selv, som bedømmer, om han skal have fri Proces eller ikke; naturligvis kunne alle Mennesker tage feil, og det kan ogsaa hænde Justitsministeriet at tage feil i sit Skjøn, men det kan nu ikke være anderledes, end at Skjønnen maa være et Sted, og det maa man saa udøve efter bedste Evne. Iøvrigt skal jeg ikke komme dybere ind paa Spørgsmaalet, om der bør ydes denne Mand Retshjælp eller ikke, thi det er en Sag, der først maa undersøges, og jeg har jo erklæret mig villig til at undersøge den, naar jeg kan faae Sagens Aktstykker ind. Jeg kan heller ikke udtale mig om Spørgsmaalet om Postvæsenets Ordning, som det ærede Medlem bragte paa Bane. Jeg har opfattet det saaledes, at der er den væsentlige Forskjel mellem den engelske Indretning og vor, at efter den engelske er Postanvisningen saa at sige et paa Hændehebaren lydende Papir, saa at den Mand faar Pengene, der præsenterer Anvisningen. Hos os forlanges det dog, at den Vedkommende maa kvittere, saa at en anden Mand ikke kan tilvende sig Pengene uden at gjøre sig skyldig i den Forbrydelse at efterskrive en anden Mand's Navn, og det yder dog noget mere Garanti, end hvor man udbetaler Anvisningens Beløb paa samme Maade som ved ethvert andet Hændeheverpapir. Men det kan ikke være anderledes, hvad vi saa sige, det maa vi tage som Noget, hvorved der, om det end er ufyldestgjørende, ikke er Noget at gjøre. Men som sagt, jeg skal, naar jeg faar Sagens Akter, gjennemlæse dem og danne mig en Mening om, hvorvidt der kan være nogen- somhelst Rimelighed for overensstemmende med de sædvanlige Regler at give den Vedkommende en Bevilling til at appellere Sagen.

Ordføreren (Th. Nielsen): Maa jeg gjøre den korte Bemærkning, at ifølge en Postkonvention bestaa disse Regler for Danmarks Vedkommende, men der kan naturligvis, hvis man ikke finder dem rigtige, ikke være Noget iveien for at søge dem forandrede.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

1) Indstilling under Nr. 13 af Udvælget:

(Bet. Nr. 18). Andragende fra forhenværende Farver ved Straffeanstalten paa Christianshavn G. M. Scheibler af Kjøbenhavn om Understøttelse henvises til Justitsministeren.

vedtoges enstemmig med 57 Stemmer.

2) Indstilling under Nr. 14 af Samme:

(Bet. Nr. 46). Andragende fra Serne-Stads, Sneum-Tjærborg og Bryndum-Vester Nebel Sogneraad om Tilstuds af Statskassen til Opførelsen af et Thing- og Arresthus ved Esbjerg henvises til Justitsministerens Overveelse.

vedtoges enstemmig med 56 Stemmer.

3) Indstilling under Nr. 15 af Samme:

(Bet. Nr. 47). Andragende fra Portner H. S. Gjesing i Kjøbenhavn om Erstatning i Anledning af en Postforsendelse eller dog Appelbevilling med Henhyn til en Rets sag derom henvises til Justitsministeren.

vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

Derpaa fattes under Forhandling de Indstillinger, der vedrøre Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, nemlig Indstillingerne under Nr. 16, 17, 18 og 19.

Ordføreren (Th. Nielsen): Om disse Indstillinger antager jeg, at jeg kan fatte mig meget kort. Et Par af dem ere allerede ad anden Veie det høie Thing bekendte. Ansøgeren under Nr. 16 har flere Gange henvendt sig til Folkethinget dels om at faae sin Pension forhøiet, dels om, at man vilde forhjælpe ham til at faae en Plads ved Arkiverne. Hvorvidt han skal have en saadan Plads ved Arkiverne eller ikke, maa det jo være Administrationens Sag at afgjøre, men forsaavidt jeg skulde sige Noget om det, vilde jeg mene, at han er i en saa fremrykket Alder, at der neppe vil kunne tænkes paa at